

[Tinning]

mer, som ikke sidder i retsudvalget, ikke haft lejlighed til.

Jeg synes, det er rystende, hvis et flertal insisterer på at gøre det her færdigt i morgen, når vi står i dag og ikke ved, hvad de faktiske følger bliver.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det, jeg gerne vil kommentere, er, at hr. Tinning nævner det andet problem, at vi ikke ved nok. Det er jo ikke et nyt problem. Det er faktisk et problem, både direktoratet og Flygtningesnævnet i dag står over for, og hvor der kommer nye situationer. Hvis man er uhyre grundig, så får man en voldsom kø, og det skaber frustrationer for dem, der er i den lange kø.

Jeg kan ikke finde en 100 pct. skudsikker løsning på det problem, som også er et problem i dag, andet end at vi må satse maksimalt på at have en viden, der er så up to date som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jamen hr. Kofod-Svendsen har da ret i, at der også i dag er megen usikkerhed og megen mangel på viden. Jeg synes heller ikke, det her er en sag, som er tjent med, at nogle af os foregiver, at vi ligger inde med en eller anden smart løsning, der klarer alle problemer.

Men der er dog det i dag – det sker desværre ikke altid, der sker også udvisninger på galt grundlag – at de asylansøgere, hvor vi måske er i tvivl, mange af dem lukker vi ind, er i Danmark trods alt, mens vi undersøger og prøver at få nogle bedre oplysninger. Der sker alligevel fejl, det er rigtigt, men situationen i dag er dog den, at mange af dem er i Danmark.

Det, vi nu snakker om, er en situation, hvor der i løbet af 48 timer skal træffes en afgørelse ved grænsen ud fra eksisterende materiale. Nu nævnte jeg et eksempel med folk fra Sri Lanka. Hvis vi sender dem tilbage til Indien, vil de være i en faktisk trykssituation. Der kan være andre eksempler, som viser sig hen ad vejen, hvor problemet er, at først når vi har fået eksempler på, at vi tog fejl, kan vi rette. Det mener jeg ikke

er så stort et problem, så længe folkene er her i landet, men det er sandelig et problem, hvis der ved vores afvisning og selvfølgelig også det, andre lande foretager sig, det er klart, gøres fejl, uden at vi er i stand til at rette det. Jeg tror stadig væk, vi er enige om hensigten, men der er en afgørende forskel på, om de er her i landet eller vi afviser dem og bagefter opdager, at det var en fejl.

Jeg har ikke haft tid til at undersøge det ordentligt, men jeg har da lagt mærke til i den offentlige debat, at nogle hævder, at man i Sverige har opereret med et system, der ligner det, vi nu er ved at indføre, og meget kritik skulle være rettet lige præcis mod det her punkt, nemlig at der er for mange fejl, og det er også Højkommissariatets synspunkt.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, jeg har som sagt ikke haft tid til at undersøge det – der er grænser for, hvad vi kan nå. Det burde vi også, synes jeg, have mulighed for at finde ud af. Er det også en and i debatten, eller er det rigtigt? Eller hvad er det? Men problemet er der endnu, og det bliver faktisk værre, sammenlignet med den situation, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er en meget kort bemærkning til hr. Tinning. Selv om man er i en trykssituation i Danmark, kan der jo inden for det sidste døgn, hvor sagen bliver endeligt afgjort, ske en total forværring, som man ikke har fået check på, så den principielle mulighed for fejl er også til stede i dag. Det synes jeg lige så godt man klart kan vedstå, og derfor synes jeg ikke, det er et argument i sig selv mod den ændring, for i begge tilfælde kan ændringen ske netop i det tidsrum, hvor afgørelsen sker.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning til hr. Tinning.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det sidste har hr. Kofod-Svendsen helt ret i, det vil jeg gerne klart vedstå.